

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

29. SRPNA 2021

Z obsahu:

**V Božím plánu není
nic náhodného**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 30. června 2021,
Řím, nádvoří Sv. Damase
v Apoštolském paláci
- strana 2 -

**Blahoslavená
Beatrice z Nazareta**

Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (65)**

- strana 5 -

**První čtvrtky, pátky
a soboty v měsíci**

- strana 6 -

**„Byla tam
Ježíšova Matka“**

K 5. výročí svatořečení
Matky Terezy (1910-1997)
dne 4. září 2016
- strana 8 -

**Fresky padovského
14. století zapsány na
Seznam dědictví UNESCO**

- strana 11 -

**Zemřel emeritní pomocný
brněnský biskup
Mons. Petr Esterka**

- strana 12 -

Giotto di Bondone (kolem 1267-1337): Jidášova zrada, Padova, kaple Scrovegniů (viz str. 11)

V Božím plánu není nic náhodného

Katecheze papeže Františka při generální audienci 30. června 2021, Řím, nádvoří Sv. Damase v Apoštolském paláci

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Vnořujeme se postupně do listu Galaťanům. Viděli jsme, že se tito křesťané dostávají do sporu o to, jak prožívat víru. Apoštol Pavel v počátku svého listu připomíná minulé setkání, obtížnosti způsobené vzdáleností a trvalou láskou, kterou ke každému z nich chová. Neopomíná však zdůraznit svou starost o to, aby Galaťští šli správnou cestou. Je to starost otce, který vytvořil společenství

ve víře. Jeho záměr je zcela jasný, je třeba znovu potvrdit novost evangelia, kterou Galaťští přijali z jeho kázání, aby si budovali pravou identitu, na níž mohou založit svou vlastní existenci. Základ tedy spočívá v potvrzení novosti evangelia, toho, které Galaťští přijali od něho.

Okamžitě zjišťujeme, že Pavel je hlubokým znalcem Kristova tajemství. Od samého počátku svého dopisu se neřídí nízkými argumenty, jaké používají je-

ho odpůrci. Apoštol „míří vysoko“ a také nám naznačuje, jak se chovat, když dojde ke konfliktům uvnitř společenství. Teprve na konci listu je jasně řečeno, že jádrem vyvolaného sporu je obřízka, tedy hlavní židovská tradice. Pavel se rozhodl jít hlouběji, protože v sázce je pravda evangelia a svoboda křesťanů, která je jeho nedílnou součástí. Nezastavuje se na povrchu problémů, sporů, což nás často svádí, ve snaze najít rychlé řešení, které nám klamně namlouvá, že dokážeme dovést všechny k souhlasu prostřednictvím kompromisu. Pavel miluje Ježíše a ví, že Ježíš není člověk-Bůh kompromisů. Takhle to v evangeliu nefunguje a apoštol se rozhodl jít náročnější cestou. Píše te-
Pokračování na str. 13

Být jako čistá kapka vody, ve které se může tpytít Boží láska – takovou chtěla být a byla světi- ce nám všem dobře známá: Matka Tereza. (str. 8–10) Možná máme uloženo ve svých vzpomínkách vedle setkání v našem státě po listopadu 1989 velkolepé rozloučení s ní v roce 1997. Tehdy mnoho významných světových osobností svou účastí na smutečním obřadu vzdalo hold této světi- ci všedního dne. Snad to nebylo jen kvůli tomu, aby byli vidět v médiích... Matka Tereza byla nepochybně ženou, jež ve své době měnila svět. A to i přesto, že na to nikdy nemyslela – chtěla totiž být jen onou kapkou vody... Ti mladší si spíše vybaví její svatořečení, které se událo před pěti lety. Výročí nás vybízí k zamyšlení nad poselstvím této matky chudých.

Netřeba však příliš mnoha slov – ostatně sama Matka Tereza spíše promlouvala svými skutky, ačkoliv v případě potřeby dokázala hovořit jasně, srozumitelně a hlavně přímo k jádru věci. Její přímočarost byla někdy až mrazivá... Jako by jejimi ústy promlouval sám Ježíš, jak ho poznáváme v dnešním evangeliu ... a vlastně bez toho „jako by“ ... Nebudu se tedy pokoušet o interpretaci života a poslání světi- ce naší do- by, ale vyzdvihnu na pověstný piedestal dvě skutečnosti, které tvořily základní pilíře jejího spojení s Bohem. On ji nejen posiloval v pokorné službě nejubožejším lidem, ale také častokrát projevil svoji moc v bezna- dějných situacích, či obměkčil srdce těch, k nimž se Matka Tereza obrátila o pomoc.

Editorial

Chceme-li hledat hlavní pilíř všeho, co Matka Tereza ve svém životě konala, nelze říci nic jiného: láska a modlitba. A to v nerozlučném spojení. Ať už to byla láska k Bohu či k lidem, vždy šla do modlitby, respektive z modlitby vycházela. Zde už jen stačí položit oblíbenou otázku Matky Terezy: „Kolik hodin se denně modlíš?“ Její úcta k živému Ježíši v Nejsvětější svátosti a jeho adorace je všeobecně známa... A vzpomeňme na její růženec, jež měla vždy v rukou, i při oficiálních setkáních s politiky a při dalších příležitostech, kdy by nás to ani nenapadlo... A je to právě Panna Maria, která tvoří druhý hlavní pilíř jejího života. Právem o životě a díle Matky Terezy může být napsáno: „Byla tam Ježíšova Matka!“ Jistě si dokážeme představit, že by nám světi- ce položila i takovouto otázku: „Je ve tvém životě Matka Boží?“ Dvě otázky vyžadující naši jasnou odpověď. Ne kvůli vzácné osobnosti Matky Terezy, ale kvůli našemu životnímu poslání, kvůli naší účasti v díle Božím na tomto světě – a to z lásky, ale i kvůli spáse naší duše...

Matka Tereza byla živoucím příkladem Ježíšových slov, svěřených polské mystičce Alici Lenczewské, když k ní promlouval o satanových lžích: „V těch temnotách, které se souhlasem lidí stále více zahlu- jí svět, jediným světlem je hrdinská víra

a věrnost Mému učení a svěřeni se do péče Mé Matky, která pošlape hlavu hada.“ (str. 5) A z čeho ona hrdinská víra vychází? Odpověď čteme v deníku Lenczewské o několik dní dříve: Záleží na tom, která láska převládá v srdci člověka – zda jeho vlastní, nebo Ježíšova. A podle toho se pozná pravý Ježíšův učedník...

O lásce – konkrétně o jejich sedmi způsobech hovoří ve svém spise (jakoby deníku) blahoslavená Beatrice z Nazareta. (str. 4) I v nich bezpečně nalezneme Matku Terezu ... a jistě mnoho jiných dětí Božích. Avšak: Nalezneme zde i sebe?

Láska k Pánu Ježíši a jeho Matce Panně Marii bývá vyjádřena úctou k jejich Srdcím. A ta se projevuje zvláště o prvních pátcích a prvních sobotách v měsíci. Připomínáme opět po delším čase všechna zaslíbení daná pro tyto dny. (str. 6–7) Jistě, zaslíbení jsou důležitá, ale na prvním místě je žitá láska k Božskému Srdci Ježíšovu a k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Láskou jsme začali a láskou tedy i končíme. A zde jedna maličkost: Dávejme pozor, abychom nesklouzli k sebelásce jako farizeové v dnešním evangeliu. Aby i nám nemusel Pán Ježíš vytknout, že ho sice uctíváme rty, ale srdce je daleko od něho. (str. 3) Vždyť máme-li před očima zářící příklad Matky Terezy, musí nám být zřejmé, že nejdůležitější je stát se čistou kapkou vody, v níž Boží láska prozáří tento svět.

Daniel Dehner

Za Ježíšem se vypravili farizeové a znalci Zákona. Vážili dalekou cestu až z Jeruzaléma do úrodné a líbezné genezaretské krajiny, kam se Pán odebral se svými učedníky. Předejdi je, abys byl u svého Pána dříve než oni. Co je přímělo k takové horlivosti? Chtějí se také stát Ježíšovými učedníky? Kéž by tomu tak bylo! Ale

oni se celou cestu zabývali jinými postojí a myšlenkami. Ačkoliv ho tak pečlivě sledují, nevidí v Božím Synu příklad k následování, ale nebezpečného konkurenta, který ohrožuje jejich dosud dominantní postavení. Pokládají sami sebe za závazný příklad, jak zachovávat Mojžíšův zákon, ale nazaretský kazatel a jeho lidé je nerespektují, chovají se jinak a jdou za nimi celé zástupy a zneuznávají tak jejich autoritu. Židovští předáci se nesnaží pochopit smysl Ježíšova poselství, ale přímo slídí po každém jeho přestupku proti jejich předpisům a jejich podání. Právě si našli jeden markantní příklad: jsou jim ruce před jídlem obrádně neumyté: *Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradic otců?*

Tradice otců byly dobré a chvályhodné, dokud vycházely z Božího zákona a podporovaly jeho zachovávání. Ale tradice ve farizejském podání přestaly být nástrojem, jak vzdávat úctu Bohu. Tvůj Pán musí s lítostí konstatovat: *Srdce jejich je daleko ode mne* – tento lid mě nemiluje. Uprostřed množství svých vlastních výmyslů zapomněli na to nejpodstatnější. Tito pokrytci dokonce zneužívají náboženství ke svým vlastním lidským cílům. To je úplný opak bohopocty. Na místo lásky nastoupilo u nich sobectví, které se projevuje také tím, že je krajně nesnášenlivé. Domnívají se, že všemu rozumí nejlépe, a proto si dovolují pod záminkou velké horlivosti odsuzovat všechny, kdo se podle nich neřídí.

Co horšího by tě mohlo potkat než výtku, že se ti nedostává lásky k Bohu? I kdyby sis vymyslel jakékoliv vnější skutky a znaky, které tě třeba budou stát velké oběti, ale nejednáš z lásky k svému Bohu, radíš se mezi pokrytce. Vzbud' v sobě živý odpor k pokrytectví, které Ježíš tak nenávidí. Zaměř proto všechno své úsilí a všechnu svou horlivost především k to-

mu, abys co nejlépe poznával, co Bůh od tebe opravdu chce. Řídit se podle Boha znamená řídit se podle nejvyšší moudrosti, protože právě od něho přichází každý dokonalý dar. On totiž svobodně

rozhodl, že nám dá *život skrze slovo pravdy*, abychom byli jako *prvotiny ze všeho, co stvořil*. Zachovávání Božeho zákona je hlavním zdrojem tvé důstojnos-

ti. To je způsob, jakým má pravý Boží ctitel vynikat mezi ostatními, neboť je Boží vůle, abychom se takto mezi všemi projevovali jako *moudří a rozumní*. Bůh ti nedává svá *spravedlivá a moudrá ustanovení*, aby tě utlačoval a omezoval, ale aby tě vyzvedl mezi všemi. To však vyžaduje, abys byl *vnímavý pro slovo, které bylo vloženo jako semeno do tvé duše*. Můžeš se proti němu provinít dvojím způsobem: buďto že k tomu, co ti Bůh ukládá, *něco přidáváš* podle vlastního samolibého uvážení, anebo *něco ubereš*, protože ti to připadá obtížné a nepohodlné. V obou případech si osobuješ práva, která přísluší jen Nejvyššímu. Jedním z příkladů takové svévole je *farizejské podání*, podle kterého je možno odepřít pomoc rodičům, když to, čím by jim mohlo být pomoheno, je prohlášeno za dar chrámu. Takových věcí je celá řada a Ježíši nejvíce vadí, že se takové překroucené výklady učí a předávají dalším lidem a generacím⁽¹⁾.

Je pro tebe velkým povzbuzením, jak rozhodně se Ježíš svých učedníků zastává. Ten, kdo věrně stojí za svým Pánem, může se spolehnout na jeho zastání. Dostane-li se ti ústrků či výtek proto, že zachováš věrně a důsledně jeho slovo, můžeš si být jist, že se postará o tvou čest a tvou obranu v té nejpříhodnější době. Nejedná se totiž pouze o tvou, ale i o Boží čest.

Ježíšovo rozhodné odmítnutí farizejských výtek je však pro tebe i velkým poučením. Vezmi si příklad z učedníků, kteří chtějí proniknout k samé podstatě Mistrova učení a dotazují se ho na pravý smysl jeho výroku⁽²⁾. Tak postupuje každý, kdo nespolehá na svůj vlastní výklad, ale snaží se opřít o jedinou správnou autoritu. Ježíš ti zdůrazňuje: To, co tě nejvíce poskvrňuje, nenachází se kolem tebe, ale přímo v tvém nitru. To, s čím přicházíš do styku, tě neposkvrňuje samo o sobě, ale jen teh-

Liturgická čtení

1. čtení – Dt 4,1–2.6–8

Mojžíš řekl lidu toto: „Nyní, Izraeli, poslouvej nařízení a ustanovení, která vás učím zachovávat, abyste žili a šli obsadit zemi, kterou vám chce dát Hospodin, Bůh vašich otců. Nic nepřidáte k tomu, co vám přikazuji, a nic z toho neuberete, ale budete zachovávat přikazy Hospodina, svého Boha, které já vám přikazuji. Zachovávejte je a plňte, neboť tak budete v očích národů moudří a rozumní: uslyší o všech těchto nařízeních a řeknou: Skutečně moudrý a rozumný je tento velký národ! Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoli ho vzýváme? A kde je tak velký národ, který by měl spravedlivá nařízení a ustanovení, jako je celé toto zákonodárství, které já vám dnes prohlašuji?“

2. čtení – Jak 1,17–18.21b–22.27

Bratři moji nejmilejší! Každý dobrý úděl, každý dokonalý dar přichází shora,

Dokončení na str. 7

dy, když dáš průchod zlobě, která je skryta v hloubi hříchem narušeného srdce.

Poslouvej tedy pozorně Ježíšův výčet všeho toho, co se nejvíce oškliví Bohu a co těžce poskvrňuje člověka v jeho očích: *zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, nestoudnost, závist, urážky, pýcha a troufalost*. Nejsou to všechno věci, kterými se svět tak rád holedbá a bavi? Nyní chápeš, proč tě apoštol Jakub tak naléhavě vybízí, aby ses uchoval *neposkvrněným od tohoto světa*, protože svět v tvém srdci všemožně živí náklonnost k těmto špatnostem a otupuje tvou bdělost přede vším, co tě potom tak žalostně poskvrňuje. Tvým posláním však je *být prvotinou všeho tvorstva*, žít tak, aby bylo i světu zcela zřejmé, že *tvůj Bůh je ti blízko a že ti dal spravedlivá nařízení a ustanovení*. Pros Pána z celého srdce: „V tobě je plnost všeho dobra, dej mi lásku k svému jménu, ať pod tvou ochranou roste ve mně všechno dobré!“⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mk 7,10–13; ⁽²⁾ srov. Mk 7,17;

⁽³⁾ srov. vstupní modlitba této neděle.

Blahoslavená Beatrice z Nazareta

Beatrijs van Nazareth. Tak zní v originálu jméno ženy, která proslula svými mystickými prožitky, při nichž tu omdlávala, jindy zas v extatické radosti tančila. Řeholnice cisterciáckého řádu, abatyše, svatá žena, autorka mystických děl, jež se nám však dochovala pouze v překladech.

Beatrice se narodila v roce 1200 ve vlámském Tienenu (v dnešní Belgii) do šlechtické rodiny. Jako sedmiletá přišla o matku. Byla poté dána na výchovu k bekyním⁽¹⁾ v Leau, později přešla do kláštera cisterciáček v Bloemandaalu, který založil její otec. Někdy ve svých 16 či 17 letech složila řeholní sliby a stala se díky tomu cisterciáčkou. V Bloemandaalu ale nezůstala, vystřídala ho za klášter v Maagdendaalu, z kterého v roce 1236 přešla do kláštera v Lieru, čerstvě zbudovaného jejím otcem (nedaleko Antverp), nazývaného klášter Naší Paní z Nazareta – proto je Beatriciným přídomek právě jméno města Mariina, města, z něhož podle Natanaela⁽²⁾ nemůže vzejít nic dobrého.

V tomto konventu setrvala Beatrice až do své smrti jako matka představená. Proslula nesmírně tvrdými asketickými praktikami, které dováděla až do krajnosti a které, což je třeba podotknout, praktikovala výhradně na sobě, nevyžadovala je od jiných. Přinejmenším řadě dnešních lidí se může její počínání jevit jako zbytečně přehnané. Nicméně každý úkon, který v tomto směru postupovala, byl motivován její máloky vídanou láskou k Bohu jedinému, jemuž se chtěla zalíbit právě prostřednictvím ujařmování své tělesné schránky. Nejednalo se však z její strany o zakotvení pouze v těchto praktikách, Beatricina láska k Bohu se projevovala navenek i láskou k lidem a v její povaze, kvůli níž ji nešlo nemít rád. Přátelská, schopná vcítit se do druhých, vycházet jim vstříc, sloužit jim a pomáhat, to jsou devízy, jimiž doslova oplývala.

Mimo to byla Beatrice z Nazareta na svou dobu mimořádně vzdělanou ženou. Zanechala po sobě spis nazvaný původně *Sedm způsobů lásky*. Ve staré vlámstině, v níž jej napsala, zněl název *Seven manieren van minne*. Nám se dnes dochoval pouze latinský překlad tohoto díla – *Vita Beatricis*, tj. Život Beatricin.

Jde o jakýsi deník, který si Beatrice psala od roku 1217 do roku 1235. Svěřuje se v něm v něm se svým životem, přičemž zápisky či vzpomínky prokládá mystickými úvahami. Nejde o jediný případ písemně zachované autobiografie nějaké cisterciáčky žijící ve 13. století, známe např. texty pojednávající o životě sv. Luitgardy z Aywieres, Idy z Nijvel či Alžběty ze Spalbeeku.

Sedm způsobů lásky, které zde Beatrice popsala, by se dalo v souhrnu vyjádřit takto: Láska, která touží sloužit Bohu a aktivně jde této touze naproti, je prvním způsobem. Po něm následuje stupeň lásky, která slouží, aniž by za to cokoli požadovala, jen kvůli svému Pánu. Třetí způsob spočívá v lásce ochotné udělat a podstoupit pro Boha naprosto cokoli, je však spojen s mukami, neboť duše se snaží jednat v intencích nekonečné lásky, což je ovšem zhora nemožné, a právě to jí způsobuje vnitřní trýzeň. U čtvrtého způsobu lásky přebírá

aktivitu Bůh, který rozněcuje srdce, jež pak lásku dává bez jakéhokoli lidského přičinění, pokud sem ovšem nepočítáme právě to pasivní přijetí Božího dotyku, jemuž duše neklade žádné překážky. Bůh ji tím zároveň vysvobozuje z muk způsobovaných nemožností konat v rozsahu lásky nekonečné. Při pátém způsobu zažívá duše mystickou radost z lásky, lásku plně zakouší a hladoví po jejích dalších a dalších projevech. Pak přichází na řadu způsob šestý, kdy duše beze zbytku poznává, že v ní láska působí a panuje, a odevzdává se jejímu působení do té míry, že jí připadá vše snadné, ničeho se už nebojí, neváhá dokonce spočinout v náruči této lásky. Při sedmém způsobu se duše dostává do stavu, kdy už dlí v Bohu, takřkajíc s ním splývá, přechází v lásku věčnou, a kdy začíná používat výrazy jako „Milovaný“ nebo „Ženich“.

Své mystické prožitky pak Beatrice z Nazareta zachytila v díle, z něž se dochoval taktéž pouhý latinský překlad – *Quinque prudentes virgines*, tj. *Pět moudrých panen*. Píše v něm o svém mystickém spojení s Nejsvětějším Srdcem Ježíšovým a o sladkosti, kterou z něj díky tomuto úzkému spojení čerpá. Vlastně ji tak můžeme považovat za předchůdkyni úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíše Krista.

Beatriciny mystické prožitky byly intenzivní povahy. Uzřela např. probodené Srdce Ježíšovo, což zakusila i na vlastním těle. Bolest a utrpení byly pro ni natolik silné, že prosila Boha o nemoc, která by ji těchto nesnesitelných strastí zbavila. Jindy zase uviděla Ježíše na oltáři s rozpaženými a probodenými rukama. Tehdy padla na zem jako podřátá a ztratila vědomí. Ale i duchovní radost prožívala neztenčenou silou, tehdy se celá chvěla od bezbřehého štěstí, jež jí bylo dáno zakoušet. Ze samé nezadržitelné radosti někdy tančila, podobně jako kdysi král David u archy úmluvy.

Beatrice z Nazareta k zármutku svých spolusester umřela 29. srpna 1268. Na ten den připadá také její liturgická památka. Cisterciácká rodina si ji připomíná o den později.

Poznámky:

⁽¹⁾ Bekyně byly ženy vytvářející náboženské společnosti bez řeholního slibu, žijící však životem podobným společenstvím řeholním. Vyskytovaly se zejména v oblasti dnešní Belgie a Nizozemí.

⁽²⁾ Srov. Jan 1,46.

Blahoslavená Beatrice z Nazareta

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (65)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „**Słowo pouczenia**“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Pondělí 3. 1. 1994, 8:15 h.

Nejsou obtížné situace a „obtížní“ lidé. Jsou jenom situace a lidé, kteří jsou v rozporu s tvou vůlí.

To, jak na ně reaguješ, vyjevuje tvou poddanost Mé vůli i to, která láska převládá v tvém srdci. Moje, nebo tvoje vlastní.

A jak reaguješ na mínění lidí o tobě, na kritická hodnocení, zda je pro tebe důležitější vlastní láska a uznání lidí, nebo následování Mne a sloužení Mé vůli. Zda miluješ sebe nade všechno, nebo Mou vůli.

Zamysli se, jak se chováš k tomu, kdo tě pochválil, a k tomu, kdo tě pohaněl. Že by stejně? Koho víc miluješ, komu prokazuješ větší přízeň, nebo odmítavost?

Co chováš ve svém srdci vůči osobám, které neodpovídají tvým zájmům – tvé vůli?

„*Jsmeli tedy spolu spojeni, přijmi ho k sobě jako mne. Jestliže ti způsobil nějakou škodu nebo je ti něco dlužen, připiš to na můj účet. (...) Já to nahradím. Abych ti neřekl, že mi dlužíš i sám sebe.*“ (Flm 1,17–19)

Pondělí 3. 1. 1994, 15:10 h.

Čemu slouží modlitba, pokud ve tvém srdci neroste láska vůči „nepřátelům“ – vůči těm, kteří se protíví tvé vůli?

Cožpak Já opravdu jsem tvým Pánem, nebo raději toužíš, abych sloužil splnění tvé vůle?

Cožpak ty jsi služebnicí svých bližních, nebo spíše očekáváš a vyžaduješ, aby oni posluhovali tobě?

Mé dítě, pohlédni spolu se Mnou do svého srdce a v Mých očích čti pravdu o sobě: o svém srdci a svých činech. A pros o Mé milosrdenství vůči tobě.

„*Povzbuzuji vás tedy já ... abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.*“ (Ef 4,1–3)

Neděle 9. 1. 1994, 1:20 h.

Nespoj svá srdce s tím, co je materiální, co pochází od lidí a světa, aby ve chvíli odchodu tvá duše nebyla zatížena a spoutaná.

Ať tvoje srdce setrvává v současnosti, v přítomné chvíli. V té milosti, jakou ti teď dávám. Intenzivně ji proživej a raduj se jí.

Takový postoj je přípravou na život ve věčné současnosti, která tě čeká v domě Otce. Takový postoj tě učiní svobodnou.

Člověk na zemi je ztročený smutkem nad tím, co bylo, i obavou před tím, co může přijít.

Na každou chvíli i na to, co se v ní objeví, hled' a proživej ji bez zátěže. Se srdcem svobodným a čistým od špíny vzáním minulosti a obav o budoucnost.

V tom spočívá panenství lidského srdce, tak cenné v Mých očích.

Sobota 22. 1. 1994, 22:50 h.

Satan je slabý vůči těm, kteří mu nedají souhlas, kteří odmítají všechno, na čem spočinul stín zla a nesouladu s Evangeliiem.

V těch temnotách, které se souhlasem lidí stále více zahalují svět, jediným světlem je hrdinská víra a věrnost Mému učení a svěření se do péče Mé Matky, která pošlape hlavu hada.⁽¹⁾

Proto Ona tak velice nabádá a vyzývá k modlitbě a k pokání, protože jedině v tom je záchrana. A jedině to má smysl nyní, kdy odbíjí poslední hodina daná lidstvu a kdy čas milosrdenství zanedlouho skončí soudem.

Moje děti, zaslepené lžemi satana, jako Eva v ráji vztahují ruce po tom, co jim přinese bolest oddělení od Lásky. V žádné době ode dne, kdy jsem přišel na svět, nebylo lidstvo tak zaslepené vlastní pýchou a tak manipulované mocnostmi pekelnými.

Je třeba rozeznávat vnuknutí: myšlenky a city, hnutí srdce a myslí, od jakého ducha pocházejí, a nedůvěřovat sobě.

A moc si nedůvěřovat!

Všechno je třeba řešit přede Mnou a se Mnou. A toužit po Mé vůli v pokoře srdce a myslí. Všechno podrobovat srovnání s Evangeliiem, hlavně to, co spojuje s druhými lidmi, nebo od nich dělí. Je třeba potlačit svoje křivdy, své ambice, aby se v Mém Jménu zachoval mír, a šířit lásku pro záchranu sebe a jiných.

„*Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl trít jako pšenici. Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra nesehlala; a ty, až se obrátíš, buď posilou mým bratřím.*“ (...) Řekl jim: *»Když jsem vás vyslal bez měšce, mošny a obuvi, měli jste v něčem nedostatek?« Oni mu odpověděli: »Neměli.« Řekl jim: »Nyní však, kdo má měšec, vezmi jej a stejně tak i mošnu; kdo nemá, prodej plášt' a kup si meč.«“ (Lk 22,31–32.35–36)*

Středa 2. 3. 1994, 5 h.

– Moudrost začíná od chvíle postřehnutí vlastní hlouposti. Ale je třeba prožít řadu let, než se ta chvíle objeví a s ní se projeví pokora. Tehdy je čas utichnout, protože ani tak se nedá vyjádřit slovy to, co je nejjistější – co může vyjvit jenom Bůh, když Ho posloucháme a toužíme po Něm.

A není potřeba mluvit, vždyť každý i tak může přijmout jenom to, co se vejde do jeho srdce a do jeho touhy.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska:
Słowo pouczenia.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Gn 4,15; Zj 12,1–18; 20,1–3.

První čtvrtky, pátky a soboty v měsíci

PRVNÍ ČTVRTKY

První čtvrtky se v celé církvi mají věnovat modlitbám za kněžská povolání a za osobní svatost kněží. Odkazujeme na přílohu k oběžníku ACO⁽¹⁾ č. 8/81, čj. 2454/1981 „Druhý celocírkevní kongres o duchovním povolání“.

PRVNÍ PÁTKY

První pátky v měsíci věnujeme na smír Božskému Srdci Páně.

Zaslíbení Pána Ježíše ctitelům jeho Božského Srdce

Kristus při svém zjevení sv. Markétě Marii Alacoque r. 1675 naléhavě žádal od křesťanů úctu ke svému Srdci a přislíbil „*ctitelům mého Srdce*“:

1. Dám jim všechny potřebné milosti a požehnám jejich činnost.
 2. Potěším je ve všech jejich obtížích.
 3. Hříšníci najdou v mém Srdci nevyčerpatelné milosrdenství.
 4. Vlažní se stanou horlivými a horliví dokonalejšími.
 5. Ochráním ty, kteří se mu zasvětili a nepřestanou ho zbožně uctívat.
 6. Vepíšu do svého Srdce jména všech, kdo budou rozšiřovat úctu k němu.
 7. Kde budou uctívat obraz mého Srdce, tam dám svůj mír a spojím rozdvojené.
 8. Rodiny, které se s důvěrou na mne obrátí, ochráním v jakémkoli soužení.
 9. Společnosti, které se dají pod mou ochranu, uchovám ve svornosti a uchráním je trestů, které si zasloužily.
 10. Těm, kteří pracují na spáse duší, dám milost, že obrátí i nejzatvrzejší.
 11. Zahrnu nebeským požehnáním všechny, kteří o mém svátku přistoupí ke stolu Páně, aby odčinili urážky, kterých se mi dostává především v Nejsvětější svátosti.
 12. Má všemohoucí láska udělí všem, kdo mě po devět po sobě jdoucích prvních pátků přijmou, milost konečného setrvání. Nezemřou ve stavu nemilosti a bez svátostí. Mé Božské Srdce jim bude v posledním okamžiku bezpečným útočištěm.
- Otče, matko, přistupujte se svými dětmi již od jejich prvního svatého přijímání

na první pátek v měsíci ke svátosti smíření a ke stolu Páně. Budete tak usmířovat své hříchy i hrozné urážky, kterých se Kristu dostává od hříšného lidstva. Můžete si být jisti spásou svou i svých dětí!

PRVNÍ SOBOTY

První soboty v měsíci jsou zasvěceny na smír Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. Už sv. Pius X. poskytl 3. 6. 1912 za obvyklých podmínek plnomocné odpustky věřícím, kteří na první sobotu v měsíci vykonají smírnou pobožnost k Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. Benedikt XV. dne 9. 11. 1920 potvrdil smírnou sobotu. Je to splnění jednoho přání Panny Marie ve fatimských zjeveních. Upozorňujeme na směrnicí o prvních sobotách v oběžníku ACO č. 1/79, čj. 56/1979, kterou doplňujeme:

Zaslíbení prvních sobot v měsíci

Dne 10. 12. 1925 se zjevila Panna Maria Lucii z Fatimy (v klášteře v Pontevedro) a řekla jí:

„*Hleď, milá dcero, jak je mé Srdce obklíčeno trním; nevděční lidé je ustavičně probodávají rouháním a chladností. Aspoň ty se přičiň, abys mě potěšila, a oznam všem lidem, že při smrti budu nablízku se všemi milostmi, které potřebují ke spáse, těm, kdo po pět po sobě jdoucích prvních sobot v měsíci vykonávají sv. zpověď, sv. přijímání, pomodlí se růženec a věnují mi čtvrt hodinku na smír a přitom budou rozjímat o tajemstvích sv. růžence.*“

(K tomu třeba podotknout, že sv. zpověď vykonaná během týdne se smírným úmyslem stačí a že požadavku čtvrt hodiny rozjímaní se vyhoví, když uvažujeme o jednom nebo o více tajemstvích sv. růžence, nebo se pomodlíme druhý růženec. Také stačí čtvrt hodinka duchovní četby o jednom nebo o více tajemstvích. **Jde o první soboty v měsíci a ne vždy o první soboty po prvním pátku.**)

Dne 15. 8. 1942 ukázal Spasitel Neposkrvněného Srdce své Matky ctihodné služebnici Boží Consolatě Bertone se slovy:

„*Tak jako jsem já skrze Neposkrvněné Srdce své Matky přišel na svět, tak přijdou duše skrze toto Srdce k mému Srd-*

ci... Toto Srdce je pramen mých milostí, ze kterých prýští život a posvěcení světa. Jako mně dal Otec všechnu moc na nebi i na zemi, tak skládám vítěznou moc nad hříchem a světem do Srdce své Neposkrvněné Matky. Má dcero, skrze Markétu (Marii Alacoque) jsem dal světu velká zaslíbení. Protože jsem však ve své dobrotě nekonečný a mé milosti jsou nevyčerpatelné, slibuji nyní ještě více. Jestliže duše chtějí, aby se má zaslíbení naplnila, ať milují a uctívají Neposkrvněné Srdce mé Matky. To budou dokazovat tím, že budou po devět po sobě jdoucích prvních sobot měsíce (stejně jako po devět prvních pátků) po kající přípravě přijímat mé Tělo s úmyslem, aby usmířovali mé Božské Srdce spojené s Neposkrvněným Srdcem mé Matky.“

Panna Maria žádala prostřednictvím fatimské Lucie pět sobot, Spasitel však mluvil o devíti. Sestře Consolatě to zdůvodnil takto:

„*Prosba mé Matky o prvních pět sobot je projevem její pokory, kterou má i v nebi, protože se necítí hodna stejné úcty. Moje prosba je však projevem mé lásky, která nemůže snést, abych dostal více než ta, se kterou jsem v lásce spojen.*“

Ježíšova zaslíbení pro nověnu prvních sobot devíti po sobě jdoucích měsíců ke cti Neposkrvněného Srdce Mariina:

1. Všechno, co od mého Srdce vyprošují skrze Srdce mé Matky, jim udělím ještě během nověny, když o to prosí s důvěrou.
2. Ve všech životních okolnostech pocítí podporu a požehnání mé Matky.
3. Mír, porozumění a láska zavládne v duších a rodinách.
4. V rodinách nebude svárů, zklamání a nespravedlností.
5. Manželé se nebudou rozvádět a rozvedení se zase vrátí k sobě.
6. Rodiny si budou rozumět a až do konce vytrvají v pravé víře.
7. Matky v požehnaném stavu zakusí zvláštní ochranu mé Matky a dosáhnou všeho, co pro sebe a své dítě vyprošují.
8. Chudým se dostane příbytku a chleba.
9. Duše získají zálibu v modlitbě a utrpení a naučí se milovat Boha, bližního i nepřátele.

10. Hříšníci se obrátí bez zvláštních překážek, i když je pro ně nověna konána jinou osobou.

11. Hříšníci neupadnou znovu do svých dřívějších hříchů a dosáhnou nejen odpuštění hříchů, ale dokonalou lítostí a láskou získají znovu křestní nevinnost.

12. Kdo tuto nověnu vykoná v křestní nevinnosti, ani potom nebude mé Srdce urážet žádným těžkým hříchem až do smrti. (Platí zvláště pro děti.)

13. Duše, která se upřímně obrátí k Bohu, ujde nejenom věčné záhubě, ale i očistci.

14. Vlažné duše zanechají své vlažnosti, vytrvají v horlivosti a v krátké době dosáhnou nejvyšší dokonalosti a svatosti.

15. Když rodiče nebo některý člen rodiny vykonají tuto nověnu, nebude žádné dítě ani nikdo jiný z rodiny zavržen.

16. Z mládeže obdrží mnozí povolání k duchovnímu stavu.

17. Nevěřící obdrží milost víry a bloudiví se zase vrátí k pravé církvi.

18. Duchovní a řeholníci zůstanou věrni svému povolání. Ti, kteří se zpronevěřili svému povolání, obdrží milost pokání a návratu.

19. Rodiče a představení obdrží pomoc nejen v duchovních, ale i v hmotných starostech.

20. Duše se lehce vyproští z pokušení těla, světa a ďábla.

21. Pyšní se v krátké době stanou pokornými, nenávidní se naplní láskou.

22. Horlivé duše zakusí lahodu modlitby a oběti; neklid, strach nebo zoufalství je nebudou trápit.

23. Umírající budou z tohoto světa odcházet bez smrtelného zápasu a bez útoků ďábla. Náhlá a nenadálá smrt je nepřekvapí.

24. Umírající dostanou tak velkou touhu po věčném životě, že se odevzdají do mé vůle a klidně zesnou v náručí mé Matky.

25. Při soudu zakusí zvláštní ochranu mé Matky.

26. Duše obdrží milost, aby nad mým utrpením a bolestmi mé Matky pocítily vnitřní soucit a lásku.

27. Bude je provázet uklidnění, vnitřní a vnější radost ve zdraví i v nemoci.

28. Duchovní osoby obdrží milost, aby neustále prožívaly přítomnost mé Mat-

ky, jakož i moji přítomnost bez zvláštních obtíží.

29. Duše, které pokročily ve sjednocení se mnou, obdrží milost, že pocítí, že nežijí ony, ale já v nich – to znamená: miluji jejich srdcem, modlím se jejich duší, mluvím jejich jazykem, sloužím celou jejich bytostí. Ony poznají, že vše dobré, krásné, svaté, pokorné, mírné, poslušné, štěstí a divotvornost v jejich nitru jsem Já sám, Já Všemohoucí, Nekonečný, Samovládce, jediný Bůh, jediná Láska.

30. Duše, které vykonají tuto nověnu, budou po celou věčnost zářit jako lilie kolem Neposkvrněného Srdce mé Matky.

31. Já, Boží Beránek, s Otcem i Duchem Svátým se budu věčně radovat z těchto duší, které září na Neposkvrněném Srdci mé Matky jako lilie, a skrze mé Nejsvětější Srdce dojdou věčné slávy.

32. Duchovní osoby budou v úkonech víry a ctnostném životě snadno postupovat.

K těmto zaslíbením Spasitelovým se připojuje ještě zaslíbení Nejblahoslavenější Panny, a to její „velké zaslíbení“:

„Každou první sobotu se uzavírají brány pekla (nikdo nebude zavržen). Brány očistce se otevírají. Mnoho duší přijde do nebe. To je dílo milosrdné lásky mého Syna, kterou odměňuje ty duše, které uctívají mé Neposkvrněné Srdce!“

Převzato z ACO - Acta Curiae Olomucensis č. 9/86, č. j. 1428/86 (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Čili Acta Curiae Olomucensis. [pozn. red.]

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

sestupuje od Otce světél, u něhož není změna ani ztemnění, jaké je působeno u hvězd otáčením. On rozhodl, že nám dá život slovem pravdy, abychom byli jako prvotiny ze všeho, co stvořil. Buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši. To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali. To byste klamali sami sebe. Zbožnost ryzí a bezvadná před Bohem a Otcem je toto: ujímat se sirotků a vdov v jejich tísních a uchovat se neposkvrněný od světa.

Evangelium - Mk 7,1-8.14-15.21-23

Kolem Ježíše se shromáždili farizeové a někteří z učitelů Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma. Všimli si, že někteří z jeho učedníků jedí rukama obřadně nečistýmá, to je neumytýmá. Farizeové totiž a všichni židé se drží podání předků a nejedí, dokud si pečlivě neumyjí ruce; po návratu z trhu nejedí, dokud se ce-

lí neopláchnou; a je mnoho jiného, co přejali a čeho se drží: omývání pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek. Pro to se ho farizeové a učitelé Zákona ptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle podání předků, ale jedí obřadně nečistýmá rukama?“ Odpověděl jim: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: »Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě. Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.« Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.“ Ježíš zase k sobě přivolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě, všichni, a pochopte! Člověka nemůže poskvrnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvrňuje. Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvrňuje.“

„Byla tam Ježíšova Matka“

K 5. výročí svatořečení Matky Terezy (1910–1997) dne 4. září 2016

V neznámosti přišla na svět 27. srpna 1910 v makedonské Skopji jako třetí dítě: Anežka Bojaxhiu. Oba rodiče byli původně Albánci a zbožní katolíci.

Otec Kole Bojaxhiu byl jediný katolík v městské radě ve Skopji, přesto byl ale u všech velmi vážen. Projevilo se to také po jeho brzké smrti v roce 1918. Protože naneštěstí příliš brzy zemřel – malá Anežka měla právě osm let – projevilo obyvatelstvo upřímnou účast.

Matka, Drana Bojaxhiu, nyní samoživitelka, usilovala o zprostředkování pro své děti toho nejdůležitějšího: lásky k Bohu a k bližnímu. Každý večer se modlili

společně růženec. Anežka chodila, držíc se za ruku své matky, do domů těch nejméně, přinášejíc pomoc. S radostí se účastnila náboženské výchovy, ráda chodila do blízkého kostela tiše se pomodlit nebo na bohoslužbu, prohlubovala svou víru četbou náboženských knih.

Okolní katolíci konali každý rok pouť do sousední Černé Hory, kde v Letnici uctívali Matku Boží také ortodoxní křesťané, a přicházeli sem také samotní muslimové. Matka Bojaxhiu tam však ráda posílala své dcery již několik dní předem, aby se zde ve vši tichosti modlily a nechaly se prodchnout atmosférou mariánské zbožnosti. Hodiny v tomto svatém měs-

tě patřily později „k nejkrásnějším vzpomínkám“ v Anežčině životě. Také o svém náboženském povolání získává později Anežka jistotu z milostného obrazu, jak později vyznává: „*Celých šest let jsem o tom přemýšlela a modlila se... Ale nakonec jsem si byla jistá, že mě Bůh volá. Naše Milá Paní z Letnice mi pomohla dosáhnout této jistoty.*“

Stále více se Anežka zajímala o Indii a její problémy. Ve Skopji kázali jezuitští misionáři a také časopisy jí pomohly při jejím konečném rozhodnutí: chtěla vstoupit k irským loretánským sestrám.

Naposled, na svátek Nanebevstoupení Páně roku 1928, cestovala Anežka do Letnice, k získání požehnání Matky nebes pro budoucnost.

V irském hlavním městě Dublinu se Anežka setkala s další řádovou kandidátkou ze své vlasti a získala své budoucí řádové jméno: Maria Tereza od Dítěte Ježíše. Známa se ale měla stát později pod prostým: Matka Tereza.

Svou milovanou Letnici znovu viděla teprve o 42 let později, když již byla v celém světě oslavována jako Matka chudých. To bylo v roce 1970, když přišla do Jugoslávie, a přitom také přešla přes

ČISTÁ KAPKA VODY, V NÍŽ SE MOHLA TRPYTIT BOŽÍ LÁSKA

Matka Tereza byla 4. září 2016 prohlášena za svatou. Je všeobecně známa jako žena nezměrného soucitu k chudým, opuštěným, nemocným a všem, kteří jsou nazýváni „vyvrheli lidstva“.

Založila Misionářky bliženecké lásky, aby dosvědčovaly konkrétním jednáním přítomnost Božího milosrdenství v takzvaných okrajových oblastech světa. V jednom rozhovoru s mladým knězem Angelem Comastrim, který je dnes kardinálem, odkryla Matka Tereza tajemství svého milosrdného srdce.

Při jednom náhodném setkání se jej tato sestra bez okolků zeptala: „*Kolik hodin denně se modlíš?*“ Překvapený kněz očekával vyzvání k bliženecké lásce a pobídku více milovat chudé. Ale místo toho se Matka Tereza zeptala, kolik hodin denně se modlí. Tu vzala jeho ruku do své a řekla: „*Můj synu, bez Boha jsme příliš chudí, abychom pomáhali chudým. Pamatuj na to, že jsem jen chudá žena, která se modlí. V modlitbě zasadil Bůh svou lásku do mého srdce, a tak mohu milovat chudé. V modlitbě!*“ Pro ni pramenilo milosrdenství skrze spojení s Bohem v modlitbě jako dešť z nebe.

Poté, co Matka Tereza v roce 1979 obdržela Nobelovu cenu, zastavila se

při zpáteční cestě z Oslo v Římě. Žurnalisté se na ni vrhli, aby s ní udělali rozhovor. Všem trpělivě poskytla rozhovor a odpovědi, přičemž každému vtiskla do ruky medailku Neposkrvněné.

Jednomu žurnalistovi, který jí z předsvědčení říkal, že svět po její smrti bude stejný jako předtím, totiž plný špatnosti, nelíčeně odpověděla: „*Podívejte se, nikdy jsem nemyslela na to, že můžu svět změnit! Pouze jsem se pokoušela být čistou kapkou vody, ve které se může trpytit Boží láska. Myslíte si, že to je málo?*“ Poté řekla v pohnutém mlčení žurnalistů: „*Pokuste se také vy být čistou kapkou vody, pak jsme již dva. Jste ženatý?*“ – „*Ano, Matko.*“ – „*Pak to řekněte také své ženě a potom jsme tři. Máte děti?*“ – „*Tři děti, Matko.*“ – „*Pak to řekněte také svým dětem a pak je nás již šest...*“

Celkově vzato, nakažlivě vyzývala k dobročinnému milosrdenství.

Z rozhovoru Nicolý Goriové s prefektem kongregace pro blahořečení a svatořečení

Z L'Osservatore Romano č. 14, 7. 4. 2016, s. 6

Interiér katolického kostela Matky Boží v Letnici, který Matka Tereza za svého mládí ráda navštěvovala

Svatá Matka Tereza

hranice Černé Hory. Dlouho se modlila před milostným obrazem, opravdu měla důvod, děkovat za tolíkeré. Ale její matka Drana Bojaxhiu, nyní žijící v komunitické Albánii, ji nemohla obejmout ve svém náručí. Bylo jí odepřeno povolení k přicestování. Drana Bojaxhiu zemřela ve vysokém věku 12. července 1972. Stále se Matka Tereza držela jedné moudré rady této svaté ženy. Ta zní: „*Když se rozhodneš něco udělat, udělej to s radostí. Jinak vůbec nezačíněj!*“

Teprve v cizině měla Matka Tereza získat své řeholní vzdělání. Dne 24. května 1931 mohla složit první sliby. Pak nastoupila na krátkou dobu jako učitelka v Loretské škole v Darjeelingu (Assam), kterou brzy změnila na školu sv. Marie v Kalkatě. Po složení svých věčných slibů v roce 1937 převzala však Matka Tereza místo ředitelky na této škole v Kalkatě. Když se to dozvěděla její tělesná matka Drana v Evropě, napomenula svou dceru: „*Milé dítě, nezapomeň, že jsi šla do Indie kvůli chudým.*“ Nikdy nezapomněla Matka Tereza na tato slova. Stále slyšela hlas svého svědomí: „*Tvým úkolem je sloužit těm nejchudším z chudých!*“

Ve škole Matky Terezy byla „*solidarity Naší milé Paní*“, jakýsi druh mariánské kongregace, jejíž členové navštěvovali chu-

dé ze slumů a pomáhali jim. Tady uviděla Matka Tereza svou šanci, aby se jim nábožensky a materiálně přiblížila. Její původní žákyně ve škole sv. Marie patřily právě větší měrou k vyšší a bohatší vrstvě.

Tam působila již jedna čistě indická kongregace sester, „*Dcery svaté Anny*“, o jejíž vedení byla Matka Tereza dodatečně požádána. Sestry působily hlavně v chudinských čtvrtích. Také jiní aktivní křesťané a skupiny k ní přicházeli pro její radu a pomoc.

Po sedmnáctileté činnosti u loretánských sester, z toho jedenáct let jako ředitelka, dospěla Matka Tereza k poznání a k závěru: „*Nestačí chudým něco dát, člověk musí žít jako oni.*“ Jak nám to ukázal Ježíš, Syn Boží, když opustil vznešenost a bohatství, aby vstoupil do chudoby Nazareta. Stal se chudým podobný ve všem, kromě hříchu. Je našim vzorem, jej chtěla Matka Tereza dále napodobovat.

Se schválením kalkatského arcibiskupa a s požehnáním papeže Pia XII. Matka Tereza uskutečnila svůj záměr. Otec Julien Henry, její nejbližší spolupracovník a duchovní vůdce Mariánské kongregace, napsal tehdy do svého deníku: „*Dne 16. srpna 1948 opustila ctěná Matka Tereza Školu sv. Marie směrem na Patmu. Chce se do budoucna věnovat chudým a opuštěným lidem, kteří žijí ve slumech Kalkaty. Pro tuto těžkou práci vkládá veškerou svou důvěru do Neposkvrněného Srdce Mariina.*“

Prezident Ronald Reagan předává Matce Tereze Prezidentskou medaili svobody

V Patmě na severu Indie se chtěla Matka Tereza nechat uvést do lékařské vědy u zakladatelky *Zdravotních misijních sester*, Rakušanky Matky Dengel. Po návratu se Matka Tereza v Kalkatě vrhla do svého nového úkolu. Avšak zcela bez prostředků, co zde mohla uskutečnit? Jeden člen

PĚT VĚTVÍ ŘADOVÉ RODINY MATKY TEREZY

Duchovní rodina, která vzešla ze spirituality Matky Terezy, prohlášené 4. září 2016 za svatou, má tohoto času pět větví, z nichž jsou neznámější v roce 1948 založené *Misionářky bliženecké lásky*.

Misionáři bliženecké lásky byli založeni 25. března 1963 společně Matkou Terezou a bratrem Ondřejem. Také oni jsou charitativně činní, jako například v péči o muže nemocné leprou, nebo vydržují domy pro závislé na drogách, nemocné AIDS, alkoholiky, propuštěné vězně atd.

Kontemplativní větev Misionářek bliženecké lásky byla založena Matkou Terezou a sestrou Nirmalou 25. června 1976 v New Yorku. Tyto sestry nežijí v přísné klauzuře, nýbrž jsou podle slova zakladatelky „kontemplativní ve světě“. Největší část dne a leckdy i noci se věnují modlitbě a eucharistické pobožnosti, avšak jsou také ve službě chudým tři až pět hodin denně.

Mužská kontemplativní větev byla založena Matkou Terezou a otcem Sebastianem 19. března 1979. Bratři žijí v chudobě a pokoře eucharistické zbožnosti. Zastávají ovšem služby nejchudším ve vězeních, v nemocnicích, u bezdomovců, kočovníků atd.

Kněžská větev misionářů bliženecké lásky byla založena Matkou Terezou a otcem Josefem Langfordem 26. června 1984. Matka Tereza věděla, že nejhlubší chudoba je duchovní chudoba, která může být vyléčena pouze kněžskou službou Ježíše Krista.

K pěti větvím kongregace musí být připočteno ještě tisíce dobrovolníků všech ras, náboženství a sociálních vrstev, kteří podporují působnost a duchovní zaměření těchto pěti větví.

Mariiny legie, pan Michael Gomes, jí přenechal vrchní patro svého třípatrového domu. Několik týdnů nato, přesně 19. března (na slavnost sv. Josefa), se představila jedna indická dívka, jménem Subhasini, nabízejíc se za spolupracovnici. Ihned změnila Matka Tereza její jméno: „*Od nyníška se máš jmenovat Anežka!*“ (Křestní jméno matky Terezy.) A pak přišly další spolupracovnice, také z okruhu jejich původních žaček ze Školy sv. Marie.

Dne 7. října 1950 se osobně ukázal arcibiskup kalkatský, aby posvětil nově zbudovanou kapli. Před obrazem Neposkvrněného Srdce odsloužil zakládající mši svatou a předčítal při ní také pochvalný dopis papeže Pia XII. Tento den, růžencový svátek roku 1950, platí od té doby za zakládající den Misionářek bliženecké lásky. Všichni členové nového řádu se od té doby rádi modlili růženec.

Hospic v Kalighatu

Otec Julien Henry nechal krátce předtím zbudovat v tomto prostředí Fatimskou kapli. Aby si vyprosili pomoc shora, přicházeli poté každý večer od 18 do 21 hodin všichni členové nového řádového sdružení – mezitím vzrostlého na 30 členů – do této kapličky. Po třech měsících přišla udivující zpráva: Otec Henry se setkal s jedním muslimem, který chtěl vycestovat do Pákistánu, a proto chtěl pro-

dat svůj velký dům levně za nízkou cenu. Arcibiskup neváhal a koupil celou nemovitost: pozdější domov Matky, dar Neposkvrněné Panny Marie z Fatimy.

Odtud se rozšířil nový řád Matky Terezy do celé Indie, ano do celého světa: jedinečný vítězný postup!

Již dlouho věděla Matka Tereza o utrpění umírajících v městské čtvrti Kalighat. Usilovala také o povolení zbudovat tam útočiště pro umírající. Opět se spojila s otcem Julienem Henrym, který později napsal: „1952, 15. srpna, na svátek indické nezávislosti, jsme dostali povolení od úřadů. »Kdy chcete začít?« byli jsme dotázáni a Matka Tereza nás všechny překvapila, když řekla: »Na svátek Neposkvrněného Srdce!« To bylo 22. srpna, pouze o týden později.“

S požehnáním Matky Boží se poté povedlo všechno další, k údivu světa a církve. Již v roce 1962 získala Matka Tereza své první veřejné vyznamenání. Jako první nenarozená Indka (mezitím přijala indickou státní příslušnost) získala stuhu a indickou cenu Padma Shri. Zmiňované insignie a listinu předala však Matka Tereza své fatimské sošce, Panna Maria je přece vlastně zakladatelkou Misionářek bliženecké lásky. Následovala mnohá další vyznamenání a také čestné doktoráty až k udělení Nobelovy ceny míru v roce 1979.

Dne 4. září 2016 (ve Svatém roce milosrdenství) papež František pak všemu světu oznámil: Matka Tereza je od nynějška „svatou“ katolické církve. Všude smí a má být jako taková nazývána a vzývána.

S dnešními téměř 6 000 členy (mezi nimi 500 řádových bratří) je Matkou založené společenství nejrychleji rostoucím řádem nové doby.

Od dětství jí byla požehnáním neotřetitelná důvěra v Matku Boží. Vše ke cti Boží, vše k slávě člověkem se stavšího Syna Ježíše Krista, ale nic bez požehnání a pomoci Mariiiny. Podobně jako při svatbě v Káni (srov. Jan 2,1nn) by mohlo být také o životě a díle Matky Terezy napsáno: „Byla tam Ježíšova Matka!“

Hrob Matky Terezy v hlavním sídle kalkatského společenství

Pod titulem „Příčina naší radosti“ uctívají její Misionářky bliženecké lásky rády nebeskou Královnou. Přesto víme z deníku Matky Terezy, že také nebyla ušetřena nejhorších pochyb a opuštěností bez útěchy. Kříž nechyběl v působení Matky Terezy. „*Nezemře-li obilné zrno padlé do země, zůstává samo; zemře-li však, přináší mnohý užitek.*“ (Jan 12,24)

Nenazval také Ježíš své učení o kříži „evangeliem“, to znamená radostnou zvěstí, zprávou, která působí radost?

Maria, která jako Bolestná Matka (Mater Dolorosa) stála pod křížem, zažila radost Velikonoc. Byla správně označena jako „Příčina naší radosti“ – pro Matku Terezu, pro její řádové členy, pro nás všechny!

Z Maria heute 10/2016 přeložil -jn- (Redakčně upraveno)

TÝDEN NOVÉ EVANGELIZACE PRO VĚŘÍCÍ I HLEDAJÍCÍ

6. – 11. září 2021 • Praha – Nové Město, klášter kapucínů, kostel sv. Josefa, nám. Republiky

PROGRAM:

13.00–17.00 hod. – setkání, infostánek, kafestánek, adorace • **17.00 hod.** – přednáška (s. Anna Mátiková Fsp, br. František Kroček OFMCap., Kateřina Lachmanová, Stanislav Bubik – Církev bez hranic, Jiří Bárta – Škola Marie z Nazaretu) • **18.00 hod.** – mše svatá • **19.30 h.** – večerní program (modlitební Noc světla, divadelní představení Jana Horáka, adorace za vnitřní uzdravení s přímluvnou modlitbou, láska v praxi – charitativní díla, poděkování zdravotníkům za jejich službu). PÁTEK 9.00 hod. – SOBOTA 20.00 hod.: *Davidův stánek* – čas modlitby a chvály spolu s dalšími křesťany.

PÁTEK 10. ZÁŘÍ: od 19.30 hod. **setkání se zástupci lékařů a zdravotníků** • v 18.00 hod. mše svatá pro zájemce. Chceme lékařům a zdravotníkům společně poděkovat a ocenit je za to, co pro veřejnost konají.

Srdečně zvou bratři kapucíni a katolické společenství „Cestou k životu“ spolu s dalšími křesťany.

Internetové odkazy: www.radostzboha.cz • www.kapucini.cz • www.ckz2017.wordpress.com •

Facebook: *klášter kapucínů Praha Nové Město kostel sv. Josefa.*

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH, 4. září 2021 • P. Günther Ecklbauer, OMI – vězeňský kaplan

Téma: „Láska začíná tam, kde se zdá být nemožná.“

PROGRAM: 15.30 přednáška v kostele, program pro děti v ambitech • 16.30 růženec a svátost smíření • 17.00 mše svatá. Živý přenos mše svaté můžete sledovat na www.klokoty.cz.

Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a Obláti Panny Marie Neposkvrněné.

Fresky padovského 14. století zapsány na Seznam dědictví UNESCO

Padova a její freskové cykly ze 14. století se staly součástí světového dědictví UNESCO. Zpráva přišla z čínského města Fu-čou, kde se konalo 44. zasedání této organizace.

Nejen kaple Scrovegniů, jakkoli Giotto proslulost jistě sehrála svou roli, ale také skvostná středověká radnice a fresky v dalších padovských kostelích a oratořích byly 24. července zapsány na prestižní seznam UNESCO. Osm míst, v nichž se prolíná historie, kultura, ale také věda a úchvatné umělecké dědictví, které ve 14. století učinilo z Padovy centrum obnovy evropského výtvarného jazyka, kolébku západního umění, jak ho známe dnes. Jak vysvětlil výbor UNESCO ve zdůvodnění nominace, umělecké dědictví padovských freskových cyklů „ilustruje zcela nový způsob malířského ztvárnění narace, s novými prostorovými koncepcemi ovlivněnými pokrokem v optice a novou schopností postihnout lidskou postavu ve všech jejích rysech, včetně pocitů a emocí. Tyto inovace znamenají novou éru v dějinách umění a přinášejí neodolatelnou změnu směru“.

Vydejme se společně na malou návštěvu těchto míst:

Kaple Scrovegniů

První a nejproslulejší památkou je vrcholné dílo Giotto di Bondone z počátku 14. století – kaple Scrovegniů, nazývaná také Aréna, podle místa, na němž kdysi stálo antické divadlo. Florentský umělec ještě nedovršil čtyřicítka, když začal pracovat na cyklu 53 fresek, objednaném bohatým padovským bankéřem Enrichem Scrovegniem. Práce na tisíci metrech čtverečních fresky trvala malíři a jeho spolupracovníkům 625 dní, totiž freskových dní (pro které se vžil italský výraz „giornate“), jejichž čas se počítá na úseky, které je malíř schopen dokončit, než čerstvá omítka, kterou si tato technika žádá, zaschne.

Giotto pracoval podle uceleného ikonografického rozvrhu, inspirovaného augustiniánským teologem Albertem z Padovy (1269–1328). Novozákonní příběhy

doplňují detaily známé z apokryfních evangelií, Zlaté legendy, Meditaci o Kristově životě od tzv. Pseudo-Bonaventury, a bohatý repertoár symbolů promlouvající o středověkém univerzu, v němž každá jednotlivost má své pevné místo, ale zároveň se z něho vyklání, bytostně odkazuje ke svému Stvořiteli.

Výjevy ze života Krista, Panny Marie, sv. Jáchyma a Anny vystupují v živých barvách a pevných objemech z geometrických rámců pod modří klenby poseté hvězdami, zatímco monochromní alegorické postavy ctností a neřestí v dolní etáži doprovázejí návštěvníka při pohledu na majestátní Poslední soud, zpodobněný na stěně protilehlé oltáři, kde je také vstupní portál – a před každého příchodu rozprostírá nevyhnutelný horizont konce času a Boží spravedlnosti.

Kostel sv. Filipa a Jakuba u eremitů (Santi Filippo e Giacomo agli Eremitani)

Padovský kostel sv. Filipa a Jakuba vybudovali v 2. polovině 13. století při svém klášteře augustiniáni poustevníci, a proto si zachoval přídomek „agli Eremitani“, přestože od napoleonských dob přešel pod správu diecéze. Na seznam UNESCO se dostal díky freskovému cyklu od Guarienta z 60. let 14. století, na kterých jsou zachyceny příběhy titulárních světců a otce řádu, sv. Augustina. Inspiraci nedalekou Kaplí Scrovegniů nezapře volba mo-

Giotto di Bondone (kolem 1267–1337)
Oplakávání Krista, kaple Scrovegniů

nochromní výmalby soklu s alegoriemi planet a lidských věků.

Ačkoli kostel těžce poškodilo bombardování na konci II. světové války, zachovaly se rovněž fragmenty fresek se sv. Augustinem a alegoriemi ctností a svobodných umění od Giusta de' Menabuoi, jen o něco málo mladší než Guarientovy malby (kolem 1370). A návštěvníci, kteří se do kostela vydají za freskami ze 14. století, jistě nepřehlédnou ani pozoruhodnou fresku Mučednictví sv. Kryštofa, jedno z raných děl Andrea Mantegna (1453–57) v kapli Ovetari, ve kterém již zřetelně vystupuje jeho zaujetí perspektivou a iluzivní architekturou.

Palazzo della Ragione

Padovská radnice, sídlo městského soudu a tržiště – Palazzo della Ragione – je impozantní středověkou stavbou budovanou od roku 1218. Velký sál radnice, považovaný za největší svého druhu z této doby, zaklenul v roce 1306 Giovanni degli Eremitani charakteristickou dřevěnou klenbou typu obráceného lodního kýlu. Původní výzdoba sálu, podle tradice připisovaná Giottovi, zanikla při požáru v roce 1420. Nahradil ji velkolepý freskový cyklus s astrologickými náměty, dokončený kolem roku 1440, inspirovaný spisy jednoho z Averroesových následovníků, Pietra d'Abano. Malíři Niccolò Miretto a Stefano da Ferrara rozvinuli sofistikované cykly maleb ve třech pásech na všech čtyřech stěnách. V délce více než 200 metrů zachycují složité astrologické náměty spojené s tématem božské a pozemské spravedlnosti. Najdeme na nich znamení zvěrokruhu, apoštoly, alegorie měsíců, řemesel, planet a souhvězdí, ale také znázornění lidských charakterů ovlivněných hvězdami. Nechybějí však ani kardinální a teologální ctnosti, učitelé církve a patroni města Padovy: sv. Justina a sv. Antonín.

Katedrální baptisterium

Vzniklo nejpozději ve 12. století, patrně na starších základech. Jeho výzdobu v 2. polovině 14. století objednala Fina de' Buzzaccarini, manželka padovského pána Francesca il Vecchio z Carrary. Zadal ji Giustu de' Menabuoi, který zde vytvořil své největší mistrovské dílo a sám našel poslední odpočinek při vnější zdi

této křesťní kaple. Nepříliš velký prostor zaplnil malíř výjevy a postavami Starého i Nového zákona, které završuje v kupoli Kristus Pantokrator, uprostřed rajske vi-ze zástupů všech stavů. Pozoruhodná je freska se stvořením světa, na níž se objevuje Kristus jako Pán kosmického času, který může vstupovat do běhu přírodních zákonů a prostřednictvím svých poslů – andělů potírat temné sublunární síly a projevovat svou vůli.

Kaple Carrarského paláce (Palazzo Carrarese)

Další cyklus Guarientových maleb, dokončených před rokem 1354, najdeme v kapli Carrarského paláce, který je dnes sídlem Galileovy akademie věd, filosofie a umění. Fresky vyprávějí biblické příběhy, v nichž nadpřirozený zásah anděla přinesl člověku záchranu. Novinkou je plynulé rozvinutí příběhů, které již nejsou oddělené v geometrickém rámci.

Elegantní malířský styl zachycuje v bohatých draperiích a oděvech bohatý život na šlechtických dvorech 14. století.

Bazilika a klášter sv. Antonína

Netřeba jistě představovat baziliku sv. Antonína (lakonicky nazývanou „il Santo“ – Světec), kam každoročně míří miliony poutníků ke hrobu františkána původem z Lisabonu. Uvnitř pozoruhodné stavby, jež je sama o sobě významnou památkou dějin architektury a umění, najdeme zejména další skvosty malířství 14. století. Kapli Černé Madony vyzdobil Giotto, Kapli požehnání a kapitulní síň Giusto de' Menabuoi, Kapli bl. Luky Belludiho Altichiero da Zevio a kapli Sv. Jakuba Jacopo Avanzi.

Oratoř sv. Jiří (San Giorgio)

Oratoř postavenou v roce 1377 vyzdobil Altichiero da Zevio pro markýze Lupi di Soragna jako rodinné mauzoleum.

V interiéru se dochovala neporušená fresková výzdoba s příběhy ze života Krista, sv. Jiří, sv. Kateřiny Alexandrijské a sv. Lucie. Nechybí však ani vypočtení členů rodiny Lupi.

Oratoř sv. Michaela (San Michele)

Na základech starší sakrální stavby langobardského původu nechala vystavět významná padovská rodina de Bovi novou kapli, jejíž stěny pokryl freskami Jacopo da Verona, který se již dříve podílel po boku Altichiera da Zevio na malbách Oratoře sv. Jiří. Evangelijní příběhy se prolínají s epizodami z každodenního života a portréty významných osobností Padovy 14. století.

Připravila Johana Bronková

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
29. 7. 2021*

(Redakčně upraveno)

Zemřel emeritní pomocný brněnský biskup Mons. Petr Esterka

Dne 10. srpna 2021 zemřel v Kalifornii (USA) ve věku 85 let Mons. ThDr. Petr Esterka, emeritní pomocný biskup brněnský a titulární biskup čefalenský. Poslední rozloučení se zesnulým biskupem proběhne ve společenství českých krajanů v USA, o které řadu let jako kněz a později jako biskup pečoval v rámci České katolické misie. Po převezení do České republiky bude jeho tělo pochováno v jeho rodišti v Dolních Bojanovicích na místním hřbitově.

Mons. ThDr. Petr Esterka se narodil 14. listopadu 1935 v Dolních Bojanovicích (okr. Hodonín). Pro nábožensko-politické přesvědčení byl už jako student perzekvován a po mnoha obtížích maturoval až v roce 1956 na jedenáctiletce v Hodoníně. Dne 15. června 1957 emigroval do Rakouska a tři měsíce pobýval v uprchlickém táboře v Glassenbachu u Salcburku.

V září 1957 byl přijat do Papežské koleje Nepomucenum v Římě a po studiu filosofie a teologie na Lateránské univerzitě byl 9. března 1963 v bazilice sv. Jana v Lateráně kardinálem Tragliou vysvěcen na kněze. Po získání licenci-

átu teologie v červnu 1963 byl poslán mezi krajanů do arcidiecéze San Antonio v Texasu.

V roce 1966 se vrátil do Říma, kde se začal připravovat k doktorské práci na téma „The Unionistic Congresses at Velehrad“, kterou o rok později obhájil. Po návratu do USA v létě 1967 zahájil své akademické působení v koleji svaté Kateřiny v Saint Paul v Minnesotě, kde byl roku 1980 jmenován řádným profesorem. Po celou dobu vypomáhal v duchovní správě řady farností.

Současně v letech 1974–1995 působil v americkém letectvu jako vojenský kaplan v záloze. V roce 1978 se začal Petr Esterka intenzivněji věnovat práci mezi českými katolíky v USA a Kanadě. V roce 1986 byl biskupem Jaroslavem Škarvadou, který působil v Římě a pečoval o naše krajanů v zahraničí, jmenován jeho biskupským vikářem pro USA a Kana-

du. V roce 1994 se jeho působení rozšířilo i na Austrálii. Roku 1987 mu byl udělen titul monsignor a roku 1992 byl jmenován čestným prelátem.

Dne 5. července 1999 jmenoval papež Jan Pavel II. Petra Esterku pomocným biskupem brněnským a titulárním biskupem čefalenským a pověřil ho duchovní péčí o české katolíky v cizině.

Biskupské svěcení přijal v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně dne 11. září 1999 z rukou svého brněnského diecézního biskupa Vojtěcha Cikrleho.

V roce 2013 získal prestižní cenu *Gratias agit* za pomoc při šíření dobrého jména České republiky v zahraničí.

Po dovršení věku 75 let v roce 2010 nabídl biskup Esterka do rukou papeže Benedikta XVI. svoji rezignaci na funkci pomocného biskupa. Ke dni 9. prosince 2013 papež František jeho rezignaci definitivně přijal.

Requiescat in pace!

Podle TS ČBK

V Božím plánu není nic náhodného

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

dy: „Snažím se teď, abych získal přízeň u lidí? Anebo u Boha?“ Neusiluje o smír s každým. A pokračuje: „Což se ucházím o to, abych byl pěkný u lidí? Kdybych ještě i teď chtěl být pěkný u lidí, nebyl bych Kristovým služebníkem.“ (Gal 1,10)

Pavel předně cítí povinnost Galatským připomenout, že je pravým apoštolem nikoliv díky svým zásluhám, nýbrž z Božího povolání. Sám převypráví příběh svého povolání a obrácení, provázeného zjevením vzkříšeného Krista na cestě do Damašku (srov. Sk 9,1-9). Je zajímavé povšimnout si, co říká o svém životě před touto událostí, mluví o něm jako o svém „dřívějším“ životě: „Pronásledoval jsem Boží církev, že to přesahovalo všechny meze, a snažil jsem se ji zničit. V horlivosti pro židovství jsem ve svém národě předstíhal mnoho svých vrstevníků, protože jsem byl daleko více než oni zaujat zvyklostmi po předcích.“ (Gal 1,13-14) Pavel se odvažuje říci, že v židovství všechny předčil, že byl pravým horlivým farizejem, „co do horlivosti jsem byl pronásledovatel církve, a co do spravedlnosti, která spočívá v zachování Zákona, byl jsem bez úhony“ (Flp 3,6). Dvakrát zdůrazňuje, že byl obhájcem „zvyklostí po předcích“ a „neochvějným zastáncem Zákona“. Takový je Pavlův příběh.

Na jedné straně s rozhodností zdůrazňuje, že tvrdě pronásledoval církev, že byl „rouhač, pronásledovatel a násilník“ (1 Tim 1,13). Nešetří přívlastky, sám se takto označuje. Na druhé straně vyzdvihuje milosrdenství, s nímž se k němu Bůh sklonil a které ho přivedlo k prožití radikální, všem dobře známé proměny. Píše: „Křesťanským obcím v Judsku jsem však zůstal osobně neznám. Pouze slyšali: »Ten, který nás kdysi pronásledoval, teď sám hlásá tu víru, kterou dříve ničil.«“ (Gal 1,22-23) Obrátil se, změnil se, jeho srdce se změnilo. Pavel tak zdůrazňuje pravdu o svém povolání prostřednictvím úchvatného kontrastu, který se projevil v jeho životě: z pronásledovatele křesťanů, protože nedodržovali tradice a Zákon, byl povolán stát se apoštolem, aby hlásal evangelium Ježíše Krista. Vidíme

však, že Pavel je svobodný! Je svobodný pro hlásání evangelia a je také svobodný k vyznání svých hříchů. „Takový jsem byl“ – je to pravda, která dává svobodu srdci, je to svoboda Boží.

Když se Pavel ve vzpomínkách vrací ke svému příběhu, je plný úžasu a vděčnosti. Jako by chtěl Galatským říci, že mohl být čímkoli jiným spíše než apoštolem. Od dětství byl vychováván k bezúhonnému zachování Mojžíšova zákona a okolnosti ho přivedly k boji proti Kristovým učedníkům. Stalo se však něco nečekaného: Bůh mu ze své milosti zjevil svého Syna, který zemřel a vstal z mrtvých, aby se mohl stát jeho hlasatelem mezi pohany (srov. Gal 1,15-16).

Jak nevyzpytatelné jsou cesty Páně! Setkáváme se s tím hmatatelně každý den, ovšem s obzvláštní silou, když si vzpomeneme na chvíli, kdy nás Pán povolal. Nikdy nesmíme zapomenout na okamžik a způsob, jakým Bůh vstoupil do našeho života! Uchovávejme si v srdci a mysli ono setkání s milostí, kdy Bůh změnil naši existenci. Kolikrát nás tváří v tvář velkým Pánovým skutkům spontánně napadne otázka: Jak je možné, že Bůh využívá hříšníka, křehkého a slabého člověka, aby naplnil svou vůli? A přesto v tom není nic náhodného, protože všechno bylo připraveno v Božím plánu. On spřádá naše dějiny, dějiny každého z nás, a pokud s důvěrou přitakáváme jeho plánu spásy, povšimneme si toho. Povolání vždy zahrnuje poslání, k němuž jsme určeni, a proto se po nás žádá, abychom se na ně připravovali s veškerou vážností, s vědomím, že je to Bůh sám, kdo nás posílá, Bůh sám, kdo nás podporuje svou milostí.

Bratři a sestry, nechme se vést tímto vědomím. Prvenství milosti proměňuje existenci a činí ji hodnou toho, aby vstoupila do služby evangelium. Prvenství milosti přikrývá všechny hříchy, mění srdce, mění život, dovoluje nám vidět nové cesty. Nezapomínejme na to.

*Přeložila Johana Bronková,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

Celosvětová síť modlitby s papežem

ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.vaticannews.va/cs.html.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ŽÁŘÍ 2021

VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Modleme se, abychom se my všichni odvážili zvolit si skromný životní styl šetrný k přírodě a radovali se při pohledu na mladé lidi, kteří o to odhodlaně usilují.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Děkujeme za církevní školství a prosíme za stále kvalitnější prostředí v církevních školách, kde se tisíce dětí mohou poprvé setkat s živou vírou v Krista.

*Svatý Františku Xaverský,
oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,
oroduj za nás!*

Pondělí 30. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (62. díl): Miloslav Vlk – kardinál **7:00** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok B a FINÁLE **7:55** Klapka: S Janou Hnilicovou **9:05** Outdoor Films s Rastislavem Hatiarem a Jurajem Prágerem (46. díl): Slepá důvěra **10:40** Harfa Noemova: NF Impuls – A. Dvořák **11:05** Na La Salettě s Boženou Rajnušovou **11:40** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Indie: Jeden **14:00** Živě s Noe: Turínské plátno s Mons. Františkem Radkovským **14:35** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **15:25** Ve službě Šuárů **16:00** Noční univerzita: Marek Jan Štěpán – Sakrální stavby **17:20** Poutníci času (15. díl): S Pavlem Kuruštou **17:35** Víra do kapsy: Augustin a Tomáš. Jak hledali Boha? **18:00** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:05** Modrý medvídek **18:20** Marien na Mohelnickém dostavníku 2012 **18:45** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **19:10** Vzdělanost – Otec Miroslav **19:25** Obrys obrazu **19:50** Přejeme si... **20:05** K jádru věci: S Alexandrou Alvarovou [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín (113. díl): Na svatbě Broučků **21:20** Setkání (1. díl): Ondřej Benešik [P] **21:30** Nebe nad hlavou [P] **21:55** Padající andělé **22:20** Ilaria Graziano & Francesco Forni na Folkových prázdninách **22:55** Živě s Noe: Turínské plátno s Mons. Františkem Radkovským **23:30** Kulatý stůl: Rizika závislosti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 31. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná – publicistka **6:55** Don Bosco, světec, který hrával fotbal **7:25** Outdoor Films s Pavlem Klegou (102. díl): Stopem do Afriky **9:05** Výpravy do divočiny: Ochrana velryb **10:05** Jako sa Trenčani s logdavnom pasovali: MFF Myjava 2021 online **10:30** Noční univerzita: P. Dr. Zbigniew Czendlik – Zbigniewove nesmysly **11:30** Setkání (1. díl): Ondřej Benešik **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Sám o sobě: Myšlenky otce kardinála Tomáše Špidlika **14:00** Za obzorem: Ladislav Špaček **14:35** Jak potkávat svět (83. díl): S Kristinou a Martinem Kasíkovými **16:00** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **16:30** Muzikanti, hrajte: Doubravanka **17:30** Přehrada Kružberk 1957–2017: videodokument o rekonstrukci vodního díla **18:00** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:05** Tajemství krystalu **18:20** Cirkus Noeland (14. díl): Roberto, Kekulín a Noemova archa **18:40** Animované biblické příběhy: Ester **19:05** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg **19:30** Zpravodajské Noeviny: 31. 8. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Kristovy stopy v Římě **20:55** Neboj se doplouť aneb Umění doprovázet (8. díl): Být nositelem pokoje **21:15** Pražská Loreta **21:40** Zpravodajské Noeviny: 31. 8. 2021 **22:05** Po stopách Ježíše Krista (6. díl): Blahoslavenství **22:35** Má vlast: Vyšehrad **23:45** Za obzorem: Ladislav Špaček **0:20** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 1. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (64. díl): Tomáš Holub – vojenský kaplan **6:55** Zpravodajské Noeviny: 31. 8. 2021 **7:15** ARTBITR – Kulturní magazín (105. díl): S Janem Oulíkem **7:30** Jak ji znáte?: MFF Strážnice 2021 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:20** 20 let Akademie Václava Hudečka: Luhačovice **10:40** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **10:50** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Telepace [L] **12:50** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **13:35** Zpravodajské Noeviny: 31. 8. 2021 **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Víra do kapsy: Proč a jak rozlišovat? **14:50** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Jiří Motáček **16:00** Josef a jeho bratři **16:50** K jádru věci: S Alexandrou Alvarovou **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:20** Měsíční země **18:35** Animované příběhy velikánů dějin: Benjamin Franklin (1706–1790) **19:05** O zaniklé Karvinné **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:05** Setkání (2. díl): MUDr. Tom Philipp, Ph.D., MBA [P] **21:15** Ruce Panny Marie **22:40** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Odpustění **23:20** Generální audience papeže Františka **23:45** Za obzorem **0:20** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 2. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (65. díl): Táňa Fischerová – herečka a politička **7:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (159. díl): Tanec a čas – o životním dile Františka Bonuše **8:25** Po stopách Ježíše Krista (6. díl): Blahoslavenství **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kulatý stůl: Premonstráti slaví... **10:55** Kmochův Kolín 2019: Severočeská harmonie města Štětí **11:20** Setkání (2. díl): MUDr. Tom Philipp, Ph.D., MBA **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Maďarský hudební temperament: Svatováclavský hudební festival 2019 **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Generální audience papeže Františka **14:55** Klapka: S Martem Eslemem **16:00** Zpravodajské Noeviny: 31. 8. 2021 **16:20** Biblická studna **17:25** Večeře u Slováka: 23. neděle v mezidobí [P] **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Ovečky: 23. neděle v mezidobí [P] **18:40** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:45** Černý pták **18:58** Guatemala – Lidé kukuričných polí **19:30** Zpravodajské Noeviny: 2. 9. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (73. díl): Se Sborovým studiem Permonik **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 2. 9. 2021 **0:30** Zambie: Kazatelé na cestě **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 3. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (67. díl): Jan Graubner – arcibiskup olomoucký a metropolita moravský **7:00** Zpravodajské Noeviny: 2. 9. 2021 **7:20** Výpravy do divočiny: Na motýlích křídlech **8:25** Ján Miho – heligonkář a folklorista **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (113. díl): Na svatbě Broučků **10:15** K jádru věci: S Alexandrou Alvarovou **11:15** Odkaz předků (6. díl): Kněžpole **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** O Markétě – Chodské oratorium: Chodské slavnosti 2014 **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Duchovní malby

(7. díl): Zmrtvýchvstání **15:00** Noční univerzita: P. Miroslav Herold SJ – Co nám dnes může nabídnout sv. Ignác? **15:45** V pohorách po horách (72. díl): Mužský a Příhrazy (Český ráj) **16:00** Zpravodajské Noeviny: 2. 9. 2021 **16:20** Princ, který si vybral Dona Boska **17:05** Kristovy stopy v Římě **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:20** Kouzelný cylindr **18:33** Poutník **19:13** Víra do kapsy: Jak zvládat stres **19:25** Historie a současnost Matice svatohostýnské **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Září 2021 [L] **21:15** Setkání (3. díl): Mgr. Hayato Okamura [P] **21:25** Hans Frei **22:15** Outdoor Films s Pavlem Klegou (102. díl): Stopem do Afriky **23:50** Za obzorem **0:25** Na pomezí ticha a tmy **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 4. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (69. díl): Jana Sieberová – domácí hospice **6:55** Etiopie: Z každého kmene **7:25** Hrát si dovoleno **7:45** Animované příběhy velikánů dějin: Benjamin Franklin (1706–1790) **8:10** Cirkus Noeland (14. díl): Roberto, Kekulín a Noemova archa **8:30** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **8:35** Animované biblické příběhy: Ester **9:00** Ovečky: 23. neděle v mezidobí **9:40** Lucy Grimble (UK) – koncert: Festival UNITED – Vsetín 2019 **10:35** Noční univerzita: Janette Oubrechtová – Ženy mocné, ženy křehké **11:05** Flešbky – Godzone podcast **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Setkání (3. díl): Mgr. Hayato Okamura **14:25** Bulharsko: Kořeny Romů **15:00** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Z Východu na Západ **16:00** Šel gajdoš chudě do světa: Rožnovské slavnosti 2021 **17:30** Zachraňme kostely: Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:55** Setkání (1. díl): Ondřej Benešik **19:05** Nebe nad hlavou **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň obelův 2020, 1. díl [P] **20:50** V pohorách po horách (81. díl): Stolové hory **21:00** Mezi prázci: Září 2021 [P] **21:50** Dvě koruny: Svatý, jakého svět neznal **23:25** Benefiční koncert s překvapením pro Nadační fond Betlém nenarozeným **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 5. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (70. díl): Hana Scharffová – zahraniční zpravodajka ČT **6:55** Bačkorám navzdory: Alice v říši divů **7:07** Čičmiánské tajemství **7:45** Večeře u Slováka: 23. neděle v mezidobí **8:15** Jak potkávat svět (73. díl): Se Sborovým studiem Permonik **9:45** Setkání (2. díl): MUDr. Tom Philipp, Ph.D., MBA **10:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **11:15** Poutníci času (16. díl): S Petrou Bučkovou [P] **11:30** V pohorách po horách (83. díl): Velký kotel – Jeseníky **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:05** Dvě koruny: Svatý, jakého svět neznal **15:35** Mezi pražci: Září 2021 **16:25** Po stopách Ježíše Krista (7. díl): Ty jsi Kristus... **17:00** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Odpustění **17:40** ARTBITR – Kulturní magazín (113. díl): Na svatbě Broučků **18:00** Sedmihlásky (137. díl): Vandrová bleška **18:05** Animované biblické příběhy: Jan Křtitel **18:35** Ovečky: 23. neděle v mezidobí **19:00** Strýček Emu (10. díl): Začátek školního roku [P] **19:10** Animované příběhy velikánů dějin: Benjamin Franklin (1706–1790) **19:40** Setkání (3. díl): Mgr. Hayato Okamura **19:50** Přejeme si... **20:05** Putování tučňáků **21:30** Benefiční koncert pro Nadaci Impuls: Praha, Emauzský klášter **23:05** Kristovy stopy v Římě **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 30. 8. o 17:30 hod.:

Doma je doma (Chodíme spolu, ale čo ďalej?)

Láska a vzťah, ktorý bude základom manželstva na celý život – po tom túžia mnohí mladí ľudia už od dospievania. Ako sa ale zorientovať v spleti snov a túžob, aké miesto má mať vo vzťahu Boh, či ako pri rozhodovaní sa pre manželstvo neprehliadnuť va- rovné signály? O týchto témach budú v relácii Doma je doma ho- voriť organizátori Púte zaľúbených: sazeziánsky kňaz Milan Janák, Michal Trenčanský a Mária Hušková a verbista Ján Štefanec, kto- rý na základe svojich skúseností s pastoračiou snúbencov založil YouTube kanál Ako si nezobrať tela. Moderuje Andrea Púčíková.

Utorok 31. 8. o 16:05 hod.: Pápežské cesty (4)

4. časť série rozhovor na tému pápežských ciest v súvislosti s prí- pravou na návštevu Svätého otca Františka na Slovensku. Hostia: prof. Miloš Lichner SJ, o. Juraj Vittek. Moderuje Jana Trávníčková.

Streda 1. 9. o 16:55 hod.:

Kresťania z Arabského polostrova (dokument)

Dokument hovorí o katolíkoch žijúcich na Arabskom poloostrove, o ich histórii, súčasnosti i nádejach do budúcnosti. Poukazuje tiež na ťažkosti bežného života prisťahovalcov, ktorí sem prichádzajú z rozličných krajín a musia pracovať vo veľmi ťažkých podmien- kach. Vo farských spoločenstvách nachádzajú útechu aj oporu.

Štvrtok 2. 9. o 20:45 hod.:

vKontexte (Gašpar Fronc: Kto má právo prežiť?)

Kto má právo prežiť? Silnejší? Alebo ten, čo je lepšie prispôsobený podmienkam? V nadväznosti na tému darvinizmu ideme v relácii vKontexte ďalej k ľudskej spoločnosti a morálke. V najnovšej čas- ti relácie otec Gašpar Fronc vysvetlí aj to, či sa bude mať ľudská spoločnosť lepšie, keď sa zbavíme tých, ktorí sú slabí a ktorí nás stoja náklady, námahu či úsilie. Alebo naopak, robí starostlivosť o nich ľudskú spoločnosť krajšou a dáva zmysel našim vzťahom?

Piatok 3. 9. o 20:30 hod.:

Svätá Terézia z Ánd (dokument)

Dokumentárny film približuje život a spiritualitu Juanity Fernán- dez Solarovej, známej aj ako sv. Terézia od Ježiša z Los Andes. Sta- la sa prvou sväticou z Čile.

Sobota 4. 9. o 16:00 hod.:

Fatimská sobota

Priamy prenos z Národnej baziliky v Šaštíne.

Nedeľa 5. 9. o 16:15 hod.:

Staromódny (film)

O vzťahu dvoch ľudí, ktorí sa pokúšajú navzájom sa zblížiť »star- omódnym« spôsobom.

Liturgická čtení

**Nedeľa 29. 8. – 22. nedeľa
v mezidobí**

1. čt.: Dt 4,1–2.6–8

Ž 15(14),2–3a.3b–4.5bc

Odp.: 1a (*Hospodine, kdo smí
prodlévat v tvém stánku?!*)

2. čt.: Jak 1,17–18.21b–22.27

Ev.: Mk 7,1–8.14–15.21–23

Pondělí 30. 8. – ferie

1. čt.: 1 Sol 4,13–18

Ž 96(95),1+3.4–5.11–12.13

Odp.: 13b (*Hospodin přichází
řídít zemi.*)

Ev.: Lk 4,16–30

Úterý 31. 8. – ferie

1. čt.: 1 Sol 5,1–6.9–11

Ž 27(26),1.4.13–14

Odp.: 13 (*Věřím, že uvidím blaho
od Hospodina v zemi živých!)*

Ev.: Lk 4,31–37

Středa 1. 9. – ferie

1. čt.: Kol 1,1–8

Ž 52(51),10.11

Odp.: 10b (*Stále spoléhám na
Boží slitovnost.*)

Ev.: Lk 4,38–44

Čtvrtek 2. 9. – ferie

1. čt.: Kol 1,9–14

Ž 98(97),2–3ab.3cd–4.5–6

Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve
známost svou spásu.*)

Ev.: Lk 5,1–11

Pátek 3. 9. – památka

sv. Řehoře Velikého

1. čt.: Kol 1,15–20

Ž 100(99),2.3.4.5

Odp.: 2c (*Vstupte před
Hospodina s jásotem!*)

Ev.: Lk 5,33–39

**Sobota 4. 9. – nezávazná sobotní
památka Panny Marie**

1. čt.: Kol 1,21–23

Ž 54(53),3–4.6+8

Odp.: 6a (*Hle, Bůh mi pomáhá!*)

Ev.: Lk 6,1–5

BREVIÁŘ PRO LAIKY

28. SRPNA – 4. ZÁŘÍ 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 29. 8.		PO 30. 8.		ÚT 31. 8.		ST 1. 9.		ČT 2. 9.		PÁ 3. 9.		SO 4. 9.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	1734	1953	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	981	1096	1734	1953	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1735	1954	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	713	804	939	1050	953	1066	969	1083	985	1101	1492	1679	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1724	1943	1655	1886		
Závěrečná modlitba	713	804	939	1050	954	1067	970	1084	986	1102	1492	1680	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	713	804	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 28. 8.																
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	991	1108	1736	1955	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1737	1956	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	713	804	713	805	948	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1492	1680	714	805
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1731	1950	1028	1147
Záv. modlitba	713	804	713	804	948	1061	963	1077	980	1095	996	1113	1492	1680	714	806
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

**OSM STOLETÍ NA CESTĚ
EVANGELIA SE SVATÝM
FRANTIŠKEM Z ASSISI**
*Sestavili a komentářem doprovodili Václav
Vendelín Hájek OFS a Hana Brigita
Reichsfeld OFS • Ilustrace Helena
Hankeová a br. Šimon Jakub Růžička OFM*

Dárková kniha svědectví a povzbuzujících krátkých příběhů vydaná u příležitosti 800. výročí ustanovení III. řádu svatého Františka z Assisi poukazuje na trvale žijící odkaz Serafinského otce.

*Martin Leschinger - FLÉTNÁ
ve spolupráci se Sekulárním františkánským řádem
Váz., 155x190 mm, 128 stran, 150 Kč*

ON A JÁ • DUCHOVNÍ DENÍK
*Gabriela Bossisová • Úvod Daniel Rops, člen
Francouzské akademie • Z francouzských
originálů vybrala a přeložila Zdeňka Křehlíková
Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová*

Gabriela Bossisová (1874–1950), františkánská terciářka pocházející z Francie, v roce 1936 prožije při cestě na zámořském parniku na divadelní turné po Kanadě intenzivní setkání s Kristem. Toto niterné setkání stojí u počátku duchovního deníku publikovaného později pod názvem *On a já*. Zaznamenává v nich, co jí říká hlas, který k ní promlouvá až do její smrti. Tato kniha představuje výbor z jejího duchovního deníku. V roce 1944 dala souhlas ke zveřejnění těchto rozhovorů své duše s Pánem Ježíšem. Ve Francii začaly vycházet od roku 1949 s předmluvou otců jezuitů a také s církevním schválením.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 120x160 mm, 256 stran, 289 Kč*

PĚT KLÍČŮ MODLITBY ZA OSVOBOZENÍ
*Neal Lozano • Z angličtiny přeložil Jan Lachman
Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká
Předmluva Francis MacNutt, Ph.D.*

Neal Lozano v této knize reflektuje, co se naučil během více než třiceti let modliteb za trpící, kteří potřebovali osvobození. Především objevil to, že lidé napadení ďáblem většinou nejsou „posedlí“, ale něčím spoutaní, vnitřně zotročení. Nejsou zlí, ale v podstatě dobří. S výjimkou těžkých případů jim mohou pomoci i obyčejní křesťané skrze modlitbu. Tento praktický průvodce ukazuje, jak přijímat pomoc i jak pomáhat lidem, kteří osvobození potřebují. Kniha nehledá senzace a je vyvážená. Autor nepodává rychlé a zjednodušené odpovědi, ale uvádí, jak skrze pokání a duchovní růst aktivovat vlastní obranné mechanismy člověka, tolik potřebné během procesu osvobozování od ďábelských sil, jež jsou pro křesťany zdrojem útlu.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 132x190 mm, 248 stran, 349 Kč*

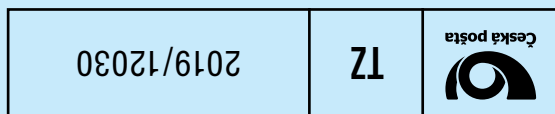

NOVĚNA K PANNĚ MARIÍ ROZVAZUJÍCÍ UZLY
Vojtěch Kodet • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Nověnu tvoří každý den kající modlitba, modlitba růžence, rozjímání na příslušný den a závěrečná modlitba k Panně Marii rozvazující uzly. Vznik této novény byl částečně inspirován podobnými novénami, které vznikaly v souvislosti s úctou k obrazu „Maria Knotenlöserin“ (Maria rozvazující uzly) v Augšpurku, v prastarém kostele St. Peter am Perlach. Panna Maria je zde zobrazena jako ta, která symbolicky rozplétá uzly, jež člověk rozvázat nedovede a o něž ve svém životě zadržává.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 90x200 mm, 24 stran, 49 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc